

小森さんちの
メイドドラゴン
Miss Kobayashi's Dragon Maid

Kobayashi-san Chi no Maid Dragon

Írta: Venom

Egyszer volt, hol nem volt, a Csendes-óceánon is túl, egy Japánnak nevezett szigeten élt a szegény és magányos programozó, Kobayashi. A munkahelyi stresszt levezetvén, gyakorta nézett a pohár fenekére, hogy az alkoholos mámor elfeledtesse a mindennapok gondjait. Egyik este, italozásból hazafelé dülöngélve, találkozott egy hatalmas sebesült zöld sárkánnyal, melynek hátába méreates kardot szúrtak és emiatt szinte mozdulni sem tudott. Kobayashi természetesen azt tette, amit minden hozzá hasonló csatak részeg ember tett volna a helyében: felmászott a sárkány hátára és egyetlen rántással kihúzta a kardot, ezzel megszabadítva a szörnyet a fájdalomtól. Majd eme hősiességet után, mintha mi sem történt volna, vidáman italoztak tovább kettesben az éjszaka hátralevő részében.

A következő nap Kobayashi kissé más-másos fejfel indult volna munkába, ám az ajtaja előtt ott tornyosult a tegnapi

sárkány, aki egy pillanat alatt átváltozott aranyos szőke leányzóvá (hatalmas keblekkel) és boldogan adta tudtára kissé meglepett hősünknek, hogy a "jó tett helyébe jött várj" elven - ő lesz innentől Kobayashi "cselédlánya" és mellékesen még fülig szerelmes is belé. Tohru, merthogy így hívták a sárkányt, ezzel a lendülettel be is költözött a kis lakótelepi lakásba és nyomban munkához is látott, hogy bebizonyítsa elszántságát. Kobayashi unalmas, átlagos élete pedig innentől végleg a feje tetejére állt...

Coolkyoushinja neve talán ismerős lehet egyeseknek, bár nem az a kimonodottan híres mangaka, mégis az elmúlt években elég sok címen dolgozott. Én igazából a "Danna ga Nani o Itteiru ka Wakaranai Ken" (I Can't Understand What My Husband Is Saying) anime után figyeltem fel rá, főleg a nagyon szókimondó és "felöltt" (néha kissé alpári) humora miatt, majd némi keresgélés után megtaláltam a többi munkáját is, köztük a Kobayashi-san Chi no Maid Dragon-t. Kellemesen kis egyszerű fantasy-yuri-parodiának könyveltem el, melyen egész jól szórakoztam, nem is lepődtem meg nagyon, mikor pár hónap múlva jött a hír, hogy hamarosan anime készül belőle. "Akár még jó is lehet", gondoltam én, majd el is feledkeztem az egésztől egészen tavaly őszig, amikor egy olyan bejelentés érkezett, amire nem sokan számítottak: az adaptáció felett nem

más, mint a legendás Kyoto Animation bábáskodik. Mit ne mondjak, ezen én is meglepődtem, de innentől fokozottan kezdtem figyelni a híreket. Az első promóciós videó után egyértelmű lett, hogy itt valami eszement dolog készülődik, főleg, hogy stúdióin belül az a csapat kapta a feladatot, akiknek az olyan komédiákat köszönhetjük, mint a Lucky Star, Nichijou vagy az Amagi Brilliant Park, vagyis várhatóan humorban (és mellekben) nem lesz hiány.

Fajok közti kommunikáció

A Kobayashi-san Chi no Maid Dragon látszólag egy teljesen egyszerű, mára már szinte klišés alapokra épül: egy unalmas átlagos srác/lány egyik nap találkozik egy különleges, emberfeletti képességekkel rendelkező lánnyal, aki valamilyen módon beköltözik az életébe majd hamarosan hozzá a barátait is (általában egy lolit és egy idősebb szexi hölgyet) és közösen próbálnak éldegélni, miközben kibontakozik valami esetben románc is, melyet az írók a végtelenségig húznak.

Ismerős? Persze! Szinte minden évből kijön legalább egy hasonló sablonra felhúzott anime.

Talán a legismertebb sorozatok ebben a zsánrban az Oh My Goddess vagy a Tenchi Muyo lehetnek, bár biztosan mindenki tudna legalább tucatnyi hasonló példát mondani. Viszont a Dragon Maid, csak a felszínen hozza a kliséket, ami alatta van, nos, az valami teljesen más.

A címszereplő, Kobayashi-san már önmagában egy érdekes karakter, hiszen amit megtudunk róla az alapján teljesen egyértelmű, hogy ő maga a japán átlagember tökéletes megtestesülése. Nem is tudjuk meg a teljes nevét, csak szimplán "Kobayashi", aki egy 20-as éveiben járó hölgy, bár a viselkedése és megjelenése meglehetősen androgün. Csak a munkájának él, nincs kimondottan jövőképe, magányosan tengeti mindennapjait a kis panellakásában, ahol két túlóra között animéket nézegetve próbálja elütni az időt. Szociális élete közel nulla, csak a vérbéli otaku kollégájával járogat el iszogatni esténként. Lássuk be, Kobayashi egyáltalán nem hős alkata. Nincsenek titokzatos képességei, sem nagymamájától ráhagyott gyanús nyakéke vagy gyűrűje.

Ő a senki és a mindenki.

Kobayashi életébe betoppanó Tohru viszont a szöges ellentéte. Mivel egy másik világból érkezett, így számára minden új, bár meglepően gyorsan adaptálódik az új környezetéhez, mégis a történet egyik

központi humor forrása, ahogy a sárkányok (mert bizony több is lesz belőlük) kapcsolatba próbálnak lépni a modern világunkkal. Legyen az egy mosógép, telefon, játékkonzol vagy bármí, ami számunkra mindennapos használati tárgy, az nekik egy ismeretlen masina, amit néha egészen érdekesen próbálnak megfejteni. Tohru, természetesen az egyik leghatalmasabb sárkány az egész vi-

lágban, emberi szemmel nézve szinte isteni hatalommal rendelkezik. Nem csak hogy szinte végtelen a fizikai ereje, hanem a varázserejével majdhogynem bármire képes (amire épp az adott szituációban szüksége van). A mi világunkban ezeket ugyan csak titkokban használhatja, de még így is napi szinten okoz fejfájást Kobayashinak, a néha teljesen agyament ötleteivel vagy megoldásaival. Tohru nem is titkolja, hogy halálosan szerelmes Kobayashiba, és lát-szólag teljesen lényegtelen számára nem csak az a tény, hogy mind a ketten a női nembe, de még az is, hogy teljesen másik fajba tartoznak. Persze imádata tárgya ezt a vonalmat nem igazán kívánja viszonzóni, de Tohru optimizmusa kimeríthetetlen...

A történet harmadik központi szereplője a pici, még kislánynak számító "goth loli" sárkány, Kamui Kanna. Sokaknak ő a sorozat igazi nagy sztárja, gyakorlatilag teljesen meghódította az internetet, kifogyhatatlan alapokt adva a "meme gyártóknak". A Non Non Biyori sorozat Rengéje óta nem láttam ennyire hihetetlenül aranyos kislányt, már azon is viccelődtünk, hogy a karakter animátora tuti a saját kislányáról mintázta a minisárkány jeleneteit. Kanna, ellentétben Tohruval a mi létsímkunkon ragadt, mert egy csínytevése miatt kizárták a saját világából, így kénytelen szintén beilleszkedni az emberi társadalomba. Kanna viszont ezt egyáltalán nem is bánja, mert Kobayashiban valahol megta-

lálja az igazi pótmamát, és Tohruval együtt hármásban egy igazi kis családdá válnak apránként.

Sárkányok és a társadalomkritika

És itt jön el a lényeg, amire már korábban is utalhattam. Hármójuk közt hamarosan kialakul egy nagyon szoros kötődés. A sorozat pedig hihetetlenül szívmelengetően adagolja a folyamatos fejlődésüket. A kissé rázós kezdetek után egyre jobban összekovácsolódnak, és Kobayashi bizony szembesül azzal a ténnyel, hogy nincs már egyedül, családja lett. És ez nem is olyan egyszerű dolog, hiszen innentől felelősséggel tartozik irántuk, Kannát be kell írtni az iskolába és új lakásba is kell költözniük, hogy elférjenek. Ráadásul hamarosan új barátok tűnnek fel, akik Tohruhoz és Kannához hasonlóan a másik világból érkeztek. A kissé perverz és látszólag butuska, de nagyon jó szándékú azték istennő, Lucoa (akinek még Tohrunál is

*„A sorozat igazi lényege nem csak a térdcsapkodós poé-
nokban, vagy az arcpirítóan bájos „lolisárkányokban” rejlik.
(...) Szinte minden részben Kobayashi valami olyan helyzettel
szembesül, ahol kénytelen átgondolni azt az életet, amit
eddig ismert.”*

nagyobb mellei vannak), a mindig morcos Fafnir és végül Elma, az éhenkórász víz-sárkány. Ilyen társaságban egy idő után az abszurdítás a mindennapok részévé válik.

Avagy felrobbantja a lakást egy sárkány? Ez is csak egy átlagos csütörtök reggel...

A sorozat igazi lényege nem csak a térdcsapkodós poékokban, vagy az arcpirítóan bájos „lolisárkányokban” rejlik. Az író időnként egészen komoly kérdéseket kezd el boncolgatni. Szinte minden részben Kobayashi valami olyan helyzettel szembesül, ahol kénytelen átgondolni azt az életet, amit eddig ismert. Legyen szó szerelemről, családról, tradíciókról, az emberek egymás iránti elidegenedéséről vagy akár magának az életnek a végességéről. Néha egészen

megható mélységeig képes eljutni az anime a filozofálásban, például mikor Kanna készül az iskolára és Kobayashi magyarázza Tohrunak, hogy miért hord mindenki egyforma ruhákat és eszközöket. Mert az emberek félnek a másságtól, az emberek kivetik maguk közül azt, aki nem hozzájuk hasonló. Nem lehet nem észrevenni az utalást a merev japán társadalomra, vagy akár a szinte mai napig tabutémának tartott homoszexuális kapcsolatokra. Persze egyértelmű válaszokat nem kapunk, de Kobayashi önvallomásai néha kifejezetten megindítóak, mint amikor a szüleitől való felszakadásáról vagy a párkapcsolattól való féltelmeiről beszél. Aki az ilyenekre érzékeny, az bizony könnyekig is meghatódhat egyik másik jeleneten.

Maga a történet, vagy talán annak hiánya is megemlítené. A sorozat a "slice of life"-nak nevezett kategóriát képviseli, vagyis a hangsúly a szereplők mindennapi életéről és nem pedig valami egybefüggő történetről szól. Minden epizód egy-két téma köré van felfűzva, mint vásárlás, ünnepek, strandolás vagy csak egy erős unalmas délután. Persze időnként kapunk némi utalást a sárkányok világára, Tohru és Kanna múltjára, melyek nagyon érdekesek és egészen jól össze lehet belőle rakni a hátteret, de ezek nagyrészt csak rövid visszaemlékezések.

Külsőségek és belsőségek

Ami mellett nem lehet elmenni, az a sorozat látványa. Noha érezhetően alacsonyabb költségvetésből készült, mint a pár hónappal korábbi Hibike! Euphonium 2, mégis elképesztő néha amit látunk. Mivel a KyoAni minden projektje "in house", vagyis soha semmit nem adnak ki külsős csapatoknak, hanem mindent önerőből

oldanak meg, így sosincs az az érzésünk, hogy egyes epizódok minősége nem üti meg a szintet. Elképesztően kreatív megvalósításokat láthatunk, meglepően kevés CGI-t használva. Az animáció szinte mindig tökéletes, öröm nézni a sok apró mozdulatot és részletet, a színek ugyan nem annyira harsányak, mint azt a stúdiótól megszokhattuk (sokkal inkább a Lucky Star és a Nichijou látványvilágát idézi), de nem lehet okunk panaszra. A háttérnek néha egyszerű vízfestékes, szinte vázlatszerűek, máskor meg aprólékosan kidolgozottak, ahogy épp az adott jelenet megkívánja. Az olyan apróságok is érdekesek lehetnek, hogy pl. sárkányokat végig kézzel animálták, semmi 3D, de nagyon profi munka. A zenék és a szinkronok is hasonlóan minőségiek, az opening és az ending kifejezetten vigyorgósan fülbemászó. A színészek pedig remekelnek, különösen Tohru és Kanna seiyuu, akik bár viszonylag kezdők, mégis nagyon nagy átééléssel adják elő magukat.

És itt zárhatnám is a cikket, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindezzel megvagyok elégedve, de...

Ugyanakkor az is biztos, hogy nem mindenkinek fog tetszeni, sőt lesznek akiket akár meg is botránkoztathat az anime, mert lassuk be, humorban képes kissé átesni a ló vagyis inkább a sárkány túlsó oldalára. Pedig a KyoAni erősen cenzúrázta az eredeti mangát, ahol bizony nem egy jelenet erősen perverz vagy szük-

ségtelenül szókimondó. Ezek nagy része ugyan belekerült, bár eléggé finomítva. Erősen öncélúnak vagy kifejezetten hangultrombolóan éreztem azt is, hogy szinte minden epizódba raktak legalább egy (vagy leginkább több) "boing boing" hanggal kísért mellugrálás jelenetet. Ezek igazán kimaradhat- tak volna. Értem, hogy valahol kell a fanservice,

mert egyeseknek ez a humor, de néha a kevesebb több lett volna.

És akkor még nem is beszéltünk Kanna és az osztálytársnője, Saikawa között bim-bódzó... khm khm, barátságáról. Tekintve, hogy sacra mind a ketten maximum 10 évesnek néznek ki, nos, aki ezt nem veszi teljesen humorra, az bizony kellemetlenül fog fészkelődni.

De ennyit a negatívumokról, a Kobayashi-san Chi no Maid Dragon a 2017-es téli szezon, de talán kimondhatjuk azt is, hogy az egész év egyik legnagyobb meglepetése. Arra a zajos sikerre, amit aratott még én sem számítottam, a kritikusok és a közönség is nagyon pozitívan fogadták. Sajnos csak 13 epizód, szóval egy hosszabb délután alatt letudható, de ha valaki nem előítéletekkel ül le elé, hanem csak szórakozni és nevetni szeretne, annak szinte garantált lesz a szórakozása. Én majd' minden percét imádtam és bátran ajánlom mindenkinek, hogy adjon neki egy esélyt, mert szerintem nem fogja megbánni.

Műfaj: slice of life, vígjáték, fantasy
Hossz: 13x24 perc
 +specialok
Stúdió: KyoAni
Futott: 2017 téli szezon

Értékelés:
 MAL: 8,26
 ANN: 8,22
 Anidb: 7,7

Kobayashi-san Chi no Maid Dragon

Kattints a képre és töltsd le
a cikkhez járó
háttérret!

ANIPALACE